

بیانیه نارا

ترجمه: امیر رضا پور مقدم

بیانیه نارا در مورد اصالت بوسیله ۴۵ عضو شرکت کننده در کنفرانس نارا با موضوع اصالت در ارتباط با کنوانسیون میراث جهانی که از ۱ تا ۶ نوامبر سال ۱۹۹۴ در شهر نارا در ژاپن با همکاری اداره امور فرهنگی (دولت ژاپن) و استانداری نارا برگزار گردید ، تهیه شده است . این کنفرانس با همکاری UNESCO, ICCROM و ICOMOS سازماندهی شد .
آخرین نسخه بیانیه نارا بوسیله آقایان ریچارد لامه و ارب ستول دبیران ارشد کنفرانس ، ویراستاری شده است .

پیشگفتار

بیانیه نارا در مورد اصالت بر اساس منشور ونیز (۱۹۶۴) تدوین و با هدف گسترش توجه بر نگرانی‌ها و علائق ما در مورد میراث فرهنگی ، در عصر حاضر ، بنیاد و توسعه یافته است .
هویت فرهنگی گاهی اوقات دنباله رو ناسیونالیسم ستیزه جو و سرکوبی فرهنگ‌های در اقلیت می شود ، همکاری با در نظر گرفتن اصالت آثار در اقدامات حفاظتی برای شفاف و روشن ساختن مجموعه خاطرات بشری لازم است .
در جهانی که بطور فزاینده ای به سوی جهانی و همگن شدن پیش می رود و در جهانی که جستجوی

تنوع فرهنگ‌ها و میراث فرهنگی

تنوع فرهنگ‌ها و میراث فرهنگی در جهان ما منبع غیرقابل جایگزینی از غنای روحانی و عقلاتی همه بشریت است. از این روی حفاظت و تقویت تنوع فرهنگی در جهان ما بایستی بعنوان جنبه ای لازم از توسعه انسانی در نظر گرفته شود .
ایشان امری ضروریست . در مواردی که ارزش‌های فرهنگی در تضاد با یکدیگر به نظر می رسند احترام به تنوع فرهنگی نیازمند معرفی صحت ارزش‌های فرهنگی همه گروه‌هاست.
همه فرهنگ‌ها و جوامع در صور و مفاهیم ویژه‌ای از میراث محسوس و نامحسوس که تشکیل دهنده داشته و احترام به سایر فرهنگ‌ها و نظام‌های فکری

میراث فرهنگی آن فرهنگ‌ها هستند ریشه داشته و بایستی مورد احترام قرار گیرند .

درک این موضوع که سیاست های بنیادین یونسکو جهت تاثیر گذاری بر میراث فرهنگی هر کدام از جوامع بر تمامی آثار فرهنگی تاثیر می گذارد بسیار حایز اهمیت است . مسئولیت میراث فرهنگی و مدیریت آنها در مرحله نخست بر عهده جوامع میزبان آنهاست ، علاوه بر این مسئولیت وفاداری به

کنونسیون‌ها و منشورهای بین المللی در مورد حفاظت آثار فرهنگی ما را نسبت به توجه به سیاست ها و مسئولیت‌های پیامد آن ملزم می نماید . ایجاد تعادل بین نیازهای هر اثر فرهنگی با نیازهای مرتبط با سایر جوامع فرهنگی ، در مورد هر جامعه ای ، در صورتی که روند اتخاذ شده جهت دستیابی به این هماهنگی موجب تضعیف ارزش های بنیادین آنها نشود ، بسیار مطلوب است .

ارزش ها و اصالت

حفاظت میراث فرهنگی در تمامی اشکال و دوره‌های تاریخی در ارزش های اطلاق شده به آنها ریشه دارد . توان ما برای درک این ارزش ها به میزان صحت و اعتبار منابع اطلاعاتی ما در مورد آنها بستگی دارد . شناخت و درک منابع اطلاعاتی مرتبط با منشاء و ویژگی های آثار فرهنگی و مفاهیم آنها اصلی اساسی در ارزیابی اصالت میراث فرهنگی به شمار می آید .

در ارزیابی ارزش های نسبت داده شده به آثار فرهنگی ، اصالت مد نظر در این روند و تایید شده در منشور ونیز فاکتوری اساسی محسوب می شود . درک اصالت در تمامی مطالعات علمی ، طرح های حفاظت و مرتبط با میراث فرهنگی به مانند فرآیندهای بازبینی بکار رفته در مورد میراث جهانی و سایر اموال فرهنگی نقشی اساسی را ایفا می نماید .

قضاوت های انجام شده در مورد ارزش های نسبت داده شده به میراث فرهنگی مثل اعتبار منابع اطلاعاتی مرتبط با اثر ممکن است در فرهنگ های

مختلف و حتی در یک فرهنگ متفاوت باشد . در نتیجه نمی توان ارزیابی ارزش ها و اصالت را بر یک چارچوب ثابت استوار نمود . در مقابل احترام به میراث فرهنگی نیازمند بررسی و ارزیابی آنها با توجه به بستر فرهنگی که در آن رشد یافته اند ، است .

در نتیجه در هر فرهنگی شناسایی میراث فرهنگی در ارتباط با ماهیت خاص ارزش این آثار و اعتبار و صحت منابع اطلاعاتی مرتبط با آن از اهمیت و ضرورت بسیار زیادی برخوردار است .

ارزیابی اصالت میراث فرهنگی بسته به طبیعت ، بستر و سیر تحول آنها در گذر زمان به غنا و گستره منابع اطلاعاتی مرتبط با اثر وابسته است . این منابع می توانند شامل مواد متنوعی مثل طرح ، شکل ، مصالح و ترکیبات ، کاربری و کارکرد ، سنن و تکنیک ها ، محلیت و اجزاء تشکیل دهنده و روح اثر و احساسات مرتبط با آن و سایر فاکتورهای داخلی و خارجی مرتبط با آن بشود .

پیوست (۱)

پیشنهادهای زیر برای پیگیری ارزیاب شده اند:

- ۱) احترام به تنوع میراث و فرهنگ های مختلف نیازمند تلاشی آگاهانه جهت پرهیز از هرگونه تحمیل فرمولی مکانیکی و یا فرآیندی استاندارد شده برای تعریف یا تعیین اصالت ساختمان ها و یا محوطه های خاص است.
- ۲) تلاش برای تعیین اصالت در نگاهی احترام آمیز به فرهنگ ها و تنوع میراث فرهنگی مستلزم تشویق فرهنگ ها به گسترش اقدامات و ابزار تحلیلی و توصیفی ویژه طبیعت و نیاز آنهاست. چنین تلاش هایی جنبه های زیر را شامل می شود: حصول اطمینان از ارزیابی اصالت آثار با همکاری چند جانبه و استفاده مناسب از کلیه تخصص ها و دانش های موجود.
- تضمین بیان درست فرهنگ و تنوع فرهنگی خصوصاً در مورد بناها و محوطه ها بوسیله ارزش های ارایه شده.
- تضمین مستند سازی شفاف طبیعت ویژه هویت و اصالت بناها و محوطه ها به عنوان راهنمای عملی برای مرمت ها و رفتار سنجی های آتی. ارزشیابی به روز اصالت در لوای تغییر ارزش ها و شرایط.

پیوست (۲)

تعاریف:

- حفاظت (Conservation):** به تمامی تلاش های طراحی شده در راستای فهم میراث فرهنگی، آگاهی از تاریخ و معانی آنها، تضمین امنیت اجزا تشکیل دهنده آنها و در صورت لزوم ارزیاب، مرمت و بهسازی آنها گفته می شود (میراث فرهنگی به آثار، مجموعه ای از بناها و محوطه هایی که دارای ارزش فرهنگی مطابق
- تعریف ماده یک کنوانسیون میراث جهانی باشند، گفته می شود).
- منابع اطلاعاتی (Information sources):
- به کلیه مواد، مکتوبات، سخنان و تصاویری که شناخت طبیعت، ویژگی ها، مفاهیم و تاریخ یک اثر را میسر می سازد، گفته می شود.